GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 30v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

decadendi maior pclim. q̃ pficiendi pdi
cerit appetitu. Ꝑ ad ordmatiõ voluntatis hũane ptinz. ut dei voluntate tanq̃ r̃gula heat. ⁊ ei cõformare se studeat. ⁊ qd ei placuit sibi placeat. Glõ si id ꝑs gliam omis rõ corde. Ꝑ corde sc̃ q̃ dirigit cor suũ ꝑm voluntate dei. Ꝑ. Vir bonꝰ qtꝰ illi acidit. equo aio sustinebit. scilet n. hꝰ acidisse lege diuina. ex qua vmuisa pcedit. Cũ aliqꝭ volũtati diuie sua pfecẽ confortat. nchil eiꝰ voluntũ sic nc diuie obstat. Qd ad pacẽ anim multũ facit. Contrariũ vo hꝰ multũ facit ad anim ebationẽ. Iob xx°. Qs restitit ei ⁊ pace hꝰ. Ad ordinationẽ etiã voluntatis ptinet. ut r̃sprũ aliarũ virtutũ dominũ heat. ⁊ ꝓuitutis viciorũ q̃ pessima ẽ se ñ subdat. Ꝑ. In nõ seruus tui dñat. migtas ⁊ maxime. msiti indignꝰ iudices hominem tibi. q̃ vicũ dominari. Actus cõcupiscibil' ⁊ irascibilis. hꝰ determinant.

Cviij.

Seqt. de ordinatiõe actuũ cõcupiscibil' ⁊ irascibilis. Concupiscibil' motꝰ tendit ad bonũ appetitu delectandi. irascibilis motꝰ in bonũ arduũ ul' cõtra malũ appetitu vincẽdi. Actus ptinẽtes ad cõcupiscibile sc̃ cõcupiscere gaudere diligere. ⁊ actus cõtrarius sc̃ respuere dolere seu ẽstari ⁊ odire. Concupiscere ẽ appete sibi bonũ qd nõ dũ het. Appetitꝰ vero iste si sit cũ intensione di desiderii. Gaudere ẽ iocundari de bono adeptione ul' eiꝰ fruitione. Diligere ẽ aliqd bonũ appete. ⁊ ẽ ꝓpe r̃sprũ altiꝰ nõ r̃spectu sui. Contrariũ ei qd concupiscere ẽ respuere. Respuit vo aliqꝭ bonũ ul' fastidiendo ul' abhominando. Abhominatio ẽ cũ intensione. Contrariũ ei qd ẽ gaudere est dolere ul' tristari. Dolere ẽ affligi ex separatione boni ul' cõuenientis. Contingit etiã aliqꝭ de malo ꝓximi dolere. qd ẽ mie. ul' de eiꝰ bono. qd ẽ invidie. Ei vo qd ẽ diligere cõtrariũ ẽ odire. Tres ꝑm actꝰ sc̃ ꝑm. hꝰ placentiã. tres alij ꝑm displicentiã. Actus irascibilis respectu excellẽtie ul' humilitatis. sc̃ ms. s. ambitio. spes. dñatio. otempt. Ambitio ⁊ spes sc̃ r̃spectũ eiꝰ qd nõ dũ het. Ambitio ẽ appetitꝰ honoris ul' excellentie. Spes vo appetitꝰ ẽ cũ fiducia obtinẽdi. Dñatio ẽ appetitꝰ honoris obtenti. vl' gliatio de illo. Contemptꝰ ẽ repbatio subiectionis. ꝓpe cõtemptꝰ ẽ repbatio rei ul' psone. q̃ estima' viliꝰ debilitate. Irasibil' sc̃ ms. actꝰ cõtrarij pdictis. Ꝑ ms q̃ contraria ambitioni ẽ fuga honoris ul' excellẽtie. q̃ ꝓuitas spes dia pt. Spei contraria despatio. q̃ ẽ fuga boni arduiꝰ ꝓpe diffidentiã obtinẽdi. Dñationi cõtraria humiliatio. q̃ ẽ amor subiectionis. fugiẽs excellentiã. Contemptui cõtraria reuẽtia. q̃ ẽ venatio rei ul' psone ꝓpe eiꝰ excellẽtiã. Actus irasibil' confortate cõtra malũ sc̃ tres. s. irasci audere insurgere cõtra malũ. Irasci ẽ vindictã ul' repuntiõ appete. Audere ẽ de victoria mali ꝑsumere. Exlynis se insurgere in destructiõem mali. qd ẽ magnanimitas. Actus irasibil' fugiẽtes malũ sc̃ tres. s. pnia. q̃ ẽ fuga ul detestatio ꝓtui mali. impatiẽtia. q̃ ẽ fuga mali pnti. ⁊ timor. q̃ ẽ fuga futuri mali. De ordinatione actuũ cõcupiscibilis.

Cix.

Ad ordinationẽ cõcupiscibil' q̃ntũ ad actũ cõcupiscendi ptinz. ut in bono tremo nõ appetat superflua. sz mãsis sit cõtenta. sc̃ ut pꝰ concupiscias illicitis nõ eat. sz ab eis se aũtrat. bona tpralia ad q̃ petenda saluator petere dissuadet. si appetit appetat remisse. Ad ordinatiõem concupiscibilis q̃ntũ ad actũ gaudendi ptinet. ut nc gaudeat malis nc vanis. ⁊ ut amplius gaudeat de bonis mentis q̃ exterioribus. ⁊ plus de bonis spiritis ⁊ eternis. q̃ de bonis infimis ⁊ tremis. Non dz gaudere de malis ꝓpis ul' alienis. Velut insania ẽ gaudere de malis ꝓpis. Ꝓpi ie. letantur cũ male fecerint. ⁊ exultant in rebꝰ pessimis. Iniquũ ẽ gaudere de malis ꝓximi. ul' de malis illiꝰ qui te offendit. qd ptinz ad invidiã. Ꝓpi xpi. Qui in ruina letatur altiꝰ nõ erit impunitus. Puerile ẽ gaudere rami.